

תת"ע 3887/06/21 - מוחמד מועד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3887-06-21 מדינת ישראל נ' מועד
תיק חיצוני: 10501011588

מספר בקשה: 2

בפני מבקש נגד משיבה	כבוד השופטת רונה פרסון	מוחמד מועד
		מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 12.7.21 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון ונגזר עליו קנס בסך 1,400 ₪.
3. המבקש טען כי מעולם לא קיבל את הזימון לדיון. טען כי ביום 23.11.21 נשלחה אליו הודעת חיוב לתשלום והוא פנה מיד לעו"ד לברר אודות פשר החיוב. טען כי ביום 24.11.21 הגיש הודעת ייצוג בתיק והתברר לו כי הוא נשפט בהיעדר. טען כי מדובר באישור מסירה לקוני, ללא הזמנה לדיון וללא מספר תיק. טען כי אישור המסירה סומן כלא נדרש, מה שמוכיח כי לא ידע אודות הדיון. טען כי לא ביצע העבירה המיוחסת לו וכי יש לו דיבורית ברכב והוא מדבר רק באמצעות הדיבורית. לאור האמור ביקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש וחרף היעדר תגובת המשיבה החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת מסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. יש לציין כי המבקש אף לא צירף תצהיר לתמיכה בבקשתו.

עוד יצוין כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על קנס נשלחה למבקש ולאחר שסירב לקבלה הודבקה בתאריך 4.8.21, ומכאן שהמבקש אף לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק.

8. מעבר לכך, טענת המבקש כי דיבר באמצעות דיבורית נטענה בעלמא. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ב, 05 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.